

Çocuk ve Resif

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Resif

Aysel Banu YAVUZAL

Leo, sıcak kahverengi tenli ve yürürken zıplayan kıvrırcık siyah saçlı meraklı bir çocuktur. Üzerinde küçük bir balık baskısı olan parlak turuncu bir tişört giyerdi. Her gün okuldan sonra mercan resifi hakkında okurdu. Orada yaşayan deniz hayvanlarını öğrenmeyi çok severdi. Resif, renk ve hayatla dolu, kalabalık bir su altı şehri gibiydi.

Leo'nun en sevdiği deniz hayvanları, anemonların içine saklanan palyaço balıkları, yavaş dansçılar gibi süzülen deniz kaplumbağaları ve yan yan koşuşturan minik yengeçlerdi. Çizimler ve bilgilerle dolu bir defteri vardı. Her hayvanın resifte özel bir görevi olduğunu biliyordu. "Her canlı diğerlerine ihtiyaç duyar," dedi annesine. "Resifi sağlıklı ve mutlu tutan şey bu."

Bir sabah öğretmeni Nana Rose bir sınıf projesi duyurdu. "Sınıfımız için bir mercan resifi maketi yapacağız," dedi; deniz kabuğu kolyesi hafifçe şingırdadı. Leo'nun koyu kahverengi gözleri parladı. Elini yükseğe kaldırdı. "Ben yardım edebilirim! Resif hakkında her şeyi biliyorum!" Nana Rose gülümsedi. "Harika, Leo. Sen bizim resif uzmanımız olabilirsin."

Leo mercan, deniz yosunu ve kilden hayvanlarla rengârenk bir maket planladı. Ama proje büyüktü ve biraz endişelendi. "Bunu tek başıma yapamam," diye düşündü. Tam o sırada Mia geldi. Açık tenli, bal rengi örgülü ve yuvarlak gözlüklüydü. "Yardım edebilir miyim?" diye neşeyle sordu. "Boyamada iyiyimdir!" Leo başını salladı. "Evet, lütfen!"

Sonra Sam geldi. Uzun boylu, koyu kahverengi tenli ve geniş, dostça bir gülümsemesi vardı. Turuncu bir beyzbol şapkası takıyordu. "Malzemeleri taşıyabilir ve parçaları yapıştırabilirim!" dedi. "Ve herkesi güldüreceğim!" Leo güldü. "Harika! Güçlü ellere ve mutlu kalplere ihtiyacımız var." Üç arkadaş işe koyuldu; büyük bir masaya kâğıt, boya ve kil yaydılar.

Leo onlara defterini gösterdi. "Bakın," dedi, "palyaço balığı saklanmak için anemonlara ihtiyaç duyar. Anemon da onu temizlemesi için palyaço balığına ihtiyaç duyar. Deniz kaplumbağası da yemek için deniz çayırılarına ihtiyaç duyar." Mia parlak turuncu bir palyaço balığı boyadı. Sam yeşil bir deniz kaplumbağası yapıştırdı. "Bu çok eğlenceli!" dedi Sam. "Ama çok fazla parça var. Nasıl bitireceğiz?"

Mia malzeme yığınınına baktı. "Bir plan yapalım," dedi gözlüğünü düzelterek. "Sam, sen büyük parçaları yapıştır. Leo, sen hayvanları yerleştir. Ben arka planı boyayacağım." Birlikte çalıştılar ve maket şekillenmeye başladı. "Takım çalışması büyük işleri mümkün kılar," dedi Mia. Leo gülümsedi. "Haklısın! Biz de resif hayvanları gibiyiz, her birimiz bir iş yapıyoruz."

Nana Rose onları izledi. "Unutmayın," dedi nazikçe, "okyanus hayatla doludur ve ilgimize ihtiyacı var. Maketiniz her şeyin nasıl birbirine bağlı olduğunu gösterecek." Çocuklar başlarını salladı. Minik bir denizatı, bir denizyıldızı ve bir gümüş balık sürüsü eklediler. Resif maketi daha da renkli ve canlı hale geldi. Sam ödevini unutan bir balık hakkında komik bir şaka yaptı ve herkes güldü.

Sonra Leo'nun aklına bir fikir geldi. "'Okyanusu Korum!' yazan bir tabela ekleyelim!" dedi. Mia mavi harflerle düzgün bir tabela boyadı. Sam onu bir dal parçasına yapıştırdı. "Mükemmel!" dedi Sam. "Artık herkes bilecek." Tabelayı resif maketinin ortasına yerleştirdiler. Sınıf boya ve tutkal kokuyordu ve çocuklar işleriyle gurur duyuyordu.

Maket neredeyse bitmişken Nana Rose sordu: "Ne öğrendiniz?" Leo söz aldı. "Resif bir takım gibidir," dedi. "Her canlı diğerlerine bağlıdır. Biri zarar görürse, bütün resif zarar görür." Mia ekledi: "Ve okyanusu temiz tutmalıyız." Sam başını salladı. "Çöp yok, nazık eller!" Nana Rose gülümsedi. "Büyük bir ders öğrendiniz."

Ertesi gün bütün sınıf maketin etrafında toplandı. Leo her parçayı anlattı. "Bu palyaço balığı, bu da onun anemonu. Deniz kaplumbağası mercanın üzerinde yüzüyor. Her hayvanın bir yuvası ve bir görevi var." Çocuklar kocaman gözlerle dinlediler. "Vay canına!" dediler. "Gerçek bir resife benziyor!"

Mia tabelayı işaret etti. "Okyanusu ve onun harika hayvanlarını her gün korumaya söz veriyoruz," dedi. Sam ekledi: "Sahillerimizi temiz tutacağız ve deniz canlılarına asla zarar vermeyeceğiz." Sınıf alkışladı. Nana Rose ıslıl ıslıl gülümsedi. "Bir söz güçlü bir şeydir," dedi. "Birlikte bir fark yaratabilirsiniz." Çocuklar sevinçle bağırdı ve ellerini kaldırdı.

Leo göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. "Başardık!" dedi. "Sadece maketi değil, resife yardım etme sözünü de." Mia gülümsedi. "Takım çalışması bunu başardı." Sam başparmağını kaldırdı. "Ve çok eğlendik!" Üç arkadaş rengârenk maketlerine baktı. Maket hayatla parlıyordu. Bu günü her zaman hatırlayacaklarını biliyorlardı.

Nana Rose maketin üstüne küçük bir afiş astı. Üzerinde "Okyanusun İlgimize İhtiyacı Var" yazıyordu. Çocuklar ailelerine resifi anlatmaya söz verdiler. Çöp toplayacak ve daha az plastik kullanacaklardı. Leo her arkadaşına koleksiyonundan küçük bir deniz kabuğu verdi. "Sözümüzü hatırlamak için," dedi.

O günden sonra Leo, Mia ve Sam Resif Koruyucuları olarak tanındılar. Kitap okudular, afişler yaptılar ve bilgilerini başkalarıyla paylaştılar. Maketleri sınıfta gururla duruyordu; takım çalışmasının ve ilginin rengârenk bir hatırlatıcısıydı. Leo onu her gördüğünde gülümsedi.

Çocuk ve resif herkese büyük bir ders öğretmişti: okyanus hayatla doludur ve ilgimize ihtiyacı var. Birlikte onu koruyabiliriz. Ve takım çalışmasıyla büyük işler mümkündür. Leo arkadaşlarına baktı ve okyanusu ve onun harika hayvanlarını her zaman koruyacaklarını biliyordu.